

Ar humoro jausmo nesutapimas kritiškai svarbus poroje?

Labą dieną, su draugu kartu gyvename apie 2 metus, sutampa mūsų vertybės, požiūris į šeimą, planuojame bendrą ateitį, kartais ir pasipykstam. Man ramybės neduoda toks klausimas: ar tikrai taip svarbu humoro jausmo sutapimas poroje. Populiariojoje spaudoje vis pasirodo įvairių straipsnių, "patarimų" moterims, kaip išsirinkti vyrą, ir juose dažnai kaip vienas iš svarbiausių kriterijų renkantis vyrą nurodomas humoro jausmas, sakoma, jog labai svarbu, kad vyras prajuokintų moterį, kitaip gyvenimas su juo nebus laimingas ir smagus. Mūsų su draugu humoro jausmas gana skirtingas. t.y. jis retai mane prajuokina. Gal aš jį dažniau. Jis yra ramaus būdo, aš esu aktyvesnė, gana greitai užsiplieskianti, bet stengiuosi suvaldyti savo "kietą" charakterį, domiuosi santykių psichologija ir jau kartais kai kuriuos dalykus galiu pritaikyti praktiškai. Mano draugas turi daug gerų savybių – yra švelnus, dėmesingas, mane išklauso, nuramina, kai įsiaudrinu ir kartais nesuvaldau savo emocijų. Kai susipykstam, jis dažniausiai pirmas atsiprašo ir stengiasi mane nuraminti. Man kartais sunku peržengti per save, todėl dar kurį laiką su juo nesišneku, kol nusiraminau, ir susitaikom. Man nesmagu, kad nemoku ramiai paašškinti, dėl ko pykstu, dažnai konfliktų metu verkiu. Tačiau galiausiai išsikaltu ir apsiraminau. Kai pykstamės, aš dažnai pagalvoju, kad jeigu jis sugebėtų mane prajuokinti, pažvelgti į situaciją su humoru, taip pat jeigu būtų labiau saviironiškas, viskas būtų paprasčiau, nes ir jis ne visada supranta mano juokus ar tam tikras situacijas priima asmeniškai, negali iš savęs pasijuokti. Kai nesipykstam, su juo jaučiuosi gerai, jaukiai, bet kartais irgi trūksta tos "ugnelės", lengvumo. Planuoju su juo kurti šeimą. Ar tikrai taip svarbu tas humoro jausmas?

.

.

Labas,

Keli klausimai tau:

- Ar esi patenkinta savo draugu daugiau nei nepatenkinta?
- Ar bendrai paėmus judviejų santykius įvertintum kaip laimingus nepaisant barnių?
- Ar su juo planuoji kurti šeimą dėl to, kad matai jį kaip savo vyrą ir savo vaikų tėvą?

Jei ramiai gali į visus klausimus atsakyti taip, tuomet dėl humoro jausmo nesutapimo neverta sukti sau galvos. Nenuostabu, kad tau norėtusi, jog jis būtų kiek kitoks. Nėra tokio vyro, kuris tai tikėtų idealiai ir kuriam neturėtum nei menkiausios pastabėlės. Moteris ypač nesunkiai randa ką galėtų pakeisti vyre dėl kintančių emocijų, svyruojančių nuotaikų, kylančių galybės norų ir norelių kurie kartais prieštarauja vienas kitam ir tt. Įvertink, ar humoro jausmas tikrai yra problema judviejų poroje, ar tiesiog išgąsdino straipsniai medijoje. Medija rašo tai, ką rašo – kas atkreipia dėmesį, kas stebina, kas dar negirdėta ir tt. Atsargiai su informacija straipsniuose – ji gali būti ir teisinga, tačiau straipsnis yra tik ledkalnio viršūnėlė kažkuria iš santykių srities temų. Kad tikrai suvoktum esmę ir santykių pagrindus, verčiau nesigilink į populiarią spaudą ir studijuok knygas, pavaikščiok į paskaitas ir tt. Tokie šaltiniai yra daugiau švietėjiški kuomet spauda, vienaip ar kitaip, yra daugiau pramoginė ir linkusi skelbti tai, kas populiaru.

Aš, asmeniškai, pirmą kartą girdžiu kad humoro jausmas būtų kažkuo labai reikšmingas faktorius. Jei poroje yra problemos,

vargu ar geras vyro humoro jausmas labai pagerintų situaciją. Jei kalbama apie humoro jausmą, panašiau kad kalbama apie partnerio asmenybę apskritai ir jei ji nedera, tuomet nedera – tai visai kita kalba. Puiku, jei tavo draugas moka nuraminti tave, jis yra tas, kuris gesina išsižiebusius konfliktus. Gal ir be lengvo požiūrio ar humoro, bet panašu, kad jis moka susitvarkyti su konfliktais ir nuraminti tave savo metodais.

Charakterių skirtumus tenka apeiti, mokytis pasiderinti, mokytis neskaudinti lygioje vietoje suvokiant, kad kitas žmogus yra kitas žmogus. Jis yra toks ir arba tinka visas arba netinka iš viso. Kai kur judu žeisite vienas kitą visiškai netyčia galbūt ir visą likusį gyvenimą. Kai kur išmoksate vienas kito skaudžias vietas ir tiesiog susilaikysite nuo žodžių ar veiksmų kurie sužeistų partnerį. Tai jokiu būdu nereiškia atsisakyti savęs ir vaikščioti ant kiaušinių lukštų. Jei tenka taip daryti, tuomet klausimas ar porai apskritai verta būti kartu.

Įvertink ar tikrai turite rimtų problemų santykiuose ar tai tiesiog tavo nerimavimai ir ieškojimai. Ugnelės trūkumą galima rasti kaip užpildyti tiesiog diskutuojant, randant abiems priimtinius metodus – gal nuveikiant ką nors smagaus ar net ekstremalaus kartu, paįvairinant kasdienybę kuo nors netikėtu, pasitaupant egzotiškesnei kelionei jei kasdienybė tapo itin monotoniška. Paprastesni variantas tiesiog vaikščioti į pasimatymus, leisti laiką tik dviese be jokių reikalų tvarkymų, o romantiškai būnant kartu. Kasdienybė moka nustelbti ugneles net jei partneris yra aktyvesnio charakterio. Tai daugiau net ne charakterio, o užsisedėjimo rutinoje klausimas, kurį tenka spręsti taktiškai ir geriau dar iki tol, kol spėjote atsibosti vienas kitam.

Linkėjimai,

Silvija